

Az előfizetés ára:

1 egész évre . . . . . 5 ft — kr.
1 fél évre . . . . . 2 ft 50 kr.
1 negyed évre . . . . . 1 ft 25 kr.

Körjegyzőknek, községeknek és néptanítóknak:

egész évre 4 forint, fél évre 2 forint.

Egyes szám ára 10 kr.

Előfizetheti és egyes lapjaidányokd venni lehet a kiadóhivatalban, Traub B. és társa, Valentin Károly, Böhm M., Luzovics L., Weidinger N. üzletében és a fődobánytársaságban.

Hirdetések:

mindenkor árjegyzék szerint. Bélyeg-díj minden hirdetéskor 30 kr. Nyitlőterben egy sor . . . . . 10 kr.

PÉCS

Politikai vegyes tartalmu hetilap.

Megjelenik minden szombaton.

Szerkesztőség: Nepomuk-utca 29. sz.

Kiadóhivatal: Nepomuk-utca 10. sz. a posta mellett.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Hirdetéseket elfogad:

Közföldön:

Barek J. és társa Erfurthban. Haasen-stein és Vogler, Steiner A. Hamburgban, Daube G. L., Knoll Ignác, Frankfurtban. Opellik A., Schalek Henrik, Mosso Rudolf, Bécsben.

Magyarországon:

Neuberger és Braun, Goldberger A. V., Lang Lipót, Schwarz Gyula, Somogyi F. 'Első magyar nemzetközi irodá'-ja Budapestben.

Kiadóhivatalunk és Janovszky H. király-utczában levő hirdetések felvételi irodája Pécsen.

Kéziratok

a szerkesztőségbe 2. Nepomuk-utca 10-ik sz. küldendők.

Olvasóinkhoz!

Tekintettel azon körülményre, hogy egy vidéki, hetenként kétszer megjelenő lapnak, miú a 'Pécs' is, bevételai a lap kétszeri megjelenésével járó anyagi és különösen szellemi áldozatokkal nem állnak arányban, a mai napot kezdve lapunk megváltoztatott alakban hetenként csak egyszer, szombaton fog megjelenni.

E változás részünkről már régén szándékolattott. Annak megvalósítása lapunknak nem lesz kárára, előfizetőink pedig határozottan előnyre fog válni, mert míg a lap előfizetési ára 3/4 részben csökken, lapunk minden egyes száma az alak változtatása következtében eddigi tartalmának 3/4 részével többet fog magában foglalni, nem is szólva azon körülményről, hogy az eddiginél több idővel rendelkezvén, lapunk tartalma változatotabb, kiállitása gondosabb, tetszősebb lehet és less is.

Előfizetőink eddig befizetett díjai az alacsonyabb ár szerint beszámíthatnak s előfizetéseik határidejéről kiadó hivatalunk utján pontosan értesítettni fogunk.

Előfizetési ár:

Egész évre . . . . . 5 ft — kr.
Fél évre 2 50
Negyed évre 1 25

Jegyzőknek, tanítóknak és községeknek:

Egész évre . . . . . 4 ft.
Fél évre 2
Negyed évre 1

Megjegyezve, hogy, ha szükségét látjuk lapunk ismét hetenként kétszer fog megjelenni, Baranya-megy és Pécs sz. kir. város polgáraitól lapunk pártolását kérjük.

FEKETE MIHÁLY, lapjaltalános. FEILER MIHÁLY, fel. szerkesztő.

A közegészségügyi szabályrendelet sorsa.

Ha valakiehez — ki ezelőtt egy pár hónappal végig barangolta szennyes utcáinkat — városunkban most újra megjelenvén, azon kérdés intéztek: mi különbséget lát az akkori és mostani Pécs között, — bizonyára bámulva nézne a kérdezős a szagló szervének a büz és por elleni védelmével méltó ítéletet mondana azon várakozások felett, melyeket a városatyák által megalkottott, a kormány által megerősített és a közegészségügyi — nem tudjuk milyen titulusra érdemes — hatóság által kihirdetett szabályrendelethez kötöttünk. A szemét kivételén kívül minden a régieben maradt. A por, ha lehet, még nagyobb mennyiségben — a

trágya és egyéb piszok halom számára az utcákon, — a rothadó büzös kifolyások ugyanazon állapotban vannak, mint a szabályrendelet előtt, azzal a különbséggel — a mit bárkinnek, ha tetszik, kibővínyithatunk — hogy éppen a városi képviselők házaiból legtöbb a legróndább piszok folyik ki az utcára. És ez akkor történik, mikor mi magunk mehozzuk magunkra a törvényt, mi magunk kérjük annak a felsőbb hatóság általi megerősítetetését és mi magunk vagyunk azok, kik annak végrehajtására teljes hatalom lelett rendelkezünk.

Valóban szomorú egy állapot! És az ilyen állapot a körünkben időző francia vendégek iránt tanusított lelkesedés tüzeinye mellett szászor jobban mutatja, hogy közel vagyunk Ázsiához.

Erdemes kutatni, hol akadt meg a dolog, melyik az a hatóság, melynek működésétől függne a szabályrendelet teljes s a művelt közönség jogos igényeivel mért végrehajtása.

Az a hatóság, melynek oly módokróll és intézkedésekről kellene gondoskodni, hogy azok segélyével a szabályrendelet a köztisztaság és közegészség érdekének teljesen megfelelően végrehajtsák — a gazdasági hivatal.

Ugyanazon hatóság, melynek kezei alatt a parkülvények megfelnak a porban, kiszáradnak a fák — erőltelen és télen a köztisztasági szabályrendelet végrehajtása körül is.

Emek kellene gondoskodni az állati hulladékok eltávolításáról, nehogy az napokon keresztül ott virítsan az utcákon és felszáradv, mint gyilkoló por rombolja a járókelők tüdőt; emek kellene gondoskodni a kifolyások napenkénti alapos kitisztításáról és a mennyiben a kifolyások be vannak tiltva, sürgenti a büntetések és azokat célzerúrien a köztisztaság érdekében fordítani. A gazdasági hivatalnak kellene gondoskodni a kellő öntözéséről; ott az árok, van abban elegendő víz, ha a városban vízhiány uralkodik.

A költség nem kifogás. 30000 lakossal bíró olyan műveltségű város, mint a miylennek híreben Pécs város áll, a köztisztaság és közegészségügy érdekében nézve nem tagadhajta meg a szükséges költséget.

Különbem még csak kérdés tárgyát sem képezte eddig sohasem a köztisztaság és közegészségügy költsége.

A számot tevő polgári elem be fogja látni, hogy a köztisztaság és közegészség tőke-vagyony, mely annál durasbb kamatot hajt, minél több gondot, tehát költséget fordítunk rá. Költségkímélésnek itt helye nincs. Ott

van Spanyolországban és Franciaországban a komoly figyelmeztetés retenttó jele. Csak akarnia kell a városi hatóságoknak, jól tudja, hogy a köztisztaság és közegészségügy érdekében fordított költségekkért senki sem fogja felelősségre vonni.

A köztisztaság és közegészségügy iránti igények a modern társadalomban ugyanazon helyet foglalják el, mint a szabadság, felvilágosultság és a tudomány iránti igények.

Azok tehát, kik folyton ósapaikra hivatkozva piszkosnak szeretnek élni, épen úgy kénytelenek a köztisztaság modern igényei előtt meghajolni, mint meghajlik az önkényi a szabadság előtt, az egygyűlötség a felvilágosultság és a butaság a tudomány előtt.

Mi a köztisztaság és közegészség modern igényei iránt való hódolatból mindaddig nem fogunk nyugodni, míg ez igények teljesen és tökéletesen kielégítve nem lesznek. Mert tudjuk, hogy Pécsváros egy területi, mint pénzügyi helyzeténél fogva az ország leg tisztább városának egyike lehetne. S hogy az legyen, csakis a városi gazdasági hivatalról függ.

Városunk köztisztasági állapotát ellen a felvilágosodott polgárok részéről léptenyomon hangos panaszok, megbotránkozás kifejezései hallhatók. Midőn e jogos méltatlankodásnak önnel kifejezést adunk, a városi gazdasági hivatalhoz egy felszólítással és kéressel járulunk s ez az:

Emelkedjék a helyzet magaslátára és elégítse ki a működéséhez kötött várakozásokat!

A pécsi fürdők:

I.

Nem minden haladó van abban a kedvező helyzetben, hogy nyáron át, midőn közönségesen nagy meleg szokott lenni, itt a nagy sokszor emlegetett poros utcadit, valamely kies fürdőben reparálhasa faradt tagjait.

Városunk lakói közül legtöbbben csak akkor mennek valamely fürdőbe, ha egészségek helyreállítás, vagy annak fontátása azt mulhatatlan megkívánja. Nagyon elenyésző csakék azon boldogok száma, kik átülés miatt keresik, vagy keresniük föl évenként a fürdőhelyeket. Az itthon meradók nagy száma, kik sem az előbb említett beteg-létszám, sem az utóbbi szerencsések kategóriájába nem tartoznak, az itteni fürdők, vagyis uszodák vannak utalva.

Nem fog tehát ártani, ha azon kérdéssel foglalkozunk, hogy mint állunk Pécsen a nyilvános fürdőkkel és uszodákkal? Igaz ugyan, hogy sok embert ismerek, ki a hideg víztől úgy fél, mint az ördög a tömjéntől és soha világ életében még egyik uszoda-

ban sem fürdött meg s minden évben legelőbb nehányosor veszküldtört, természetesen melegen, hogy valamiképp ne bűtse magát, gyógyfűdőkre sem jár és mégis egészséges, legalább annak tartja magát. Az ily kifejezés azonban a szabályt meg nem döntetik s nem ezafolyik meg annak igazságát, hogy a fürdés az egészség fenntartására nagyon hasznos s az uszodák a városokban a közegészség állapotára kedvező hatással vannak.

Városunk fürdői dolgában a vidéki városok közt bizonyára nem áll utolsó helyen, mert kevés magyarországi város van, hacsak nem fekszik valamely folyó partján, hol anny nyílvános fürdő lenne, mint nálunk. Ha az ember lemegy az irgalmas utcaján s szerencsésen átszúrik az országút porán, eljut az Engelféle hidegvízgyűjtővel összekötött gőz, zuhany és kádfürdő helyiségre.

Ezen fürdő — eltekintve a zuhanóyok és egy némely ajtók nagyon is javított zuhanó állapotól, általában az igényeknek megfelelő lenne. Egy nagy hiánya van azonban, hogy a gőz és medencefürdővel egy fedél alatt nincsen bizonyos helyiségek, melyely úgy látszik itt is úgy jártak, mint egyik bécsi híres laktanya és a mint a rossz nyelvek mondják, a pécsbuda városi iskola építésénél, (a régtérjűk) hol az építékek befejezése után vették észre, hogy bizonyos helyiségek teljesen hiányának. Akár hogy történt a dolog, elég az hozzá, hogy nincsen, pedig egészségi szempontból szükséges lenne s már sok panaszt hallottunk a miatt.

A város délynogyói szélein van a Madarász és Szontagh-féle nagy cement medencével ellátott uszoda, mely a tulajdonosok nagy költséggel építettek s mely vizükre nézve nagyságára nézve valóban ritkítja pártját. Elismeréssel adozunk azoknak, kik azt építettek, mert ha maguknak nem is sokat használtak, de a város lakosságának minden bizonyony jól szolgáltak ott tettek. Ez is egy kis javítással és némi reformokkal oly karba helyezhető, hogy minden, még a legkisebbek igényeinek is megfelelni.

Nunc venio ad fortissimum virum! Ez a városi balokányi uszoda!

Politikai hírek.

— Vilmos német császár gróf Szapáry Gyula pénzügyminiszternek a fehér sar-rend nagykeresztjét adományozta.

— A horvát tartománygyűlés szeptember 30-án fogja megkezdeni tárgyalásai folytatását.

— Gróf Kálnoky külügyminiszter 11-én délétől Bismarck herceg meglátogatására Várzinba utazott.

Keresni és megtalálni a szépet, a nagyt, biz ez nehéz feladat e remek festmények között, hol a fellogás eredetiségében és a kivitel művészi tökélyében egyik kép a másikkal versenyez és egyik a másikat felülmúlja! Már csaknem csüggedni kezdtem kutatásom eredménye felét, midőn valami belső fény világított meg s én leseggezve álltam meg, moód tekintetemet szereztem az előttem felbukkanó képre s a jankarment a feltörtör örömeim lázas száva rebbeent el: megtaláltam!

A megragadó kép „A haladkói cigány"-t ábrázolja. Szegényes szobában, földre terített zsupszalmán ül a vén cigány, hó szakáll takarja mellét s megtört alakján és bágyadt vonásán a legközelebbi vég kinyomata ül. Szorosan mellette, térdre ereszkedve, áll búvós szépségű leánya, sőtét haja mint két vadgalambszárny omlik vállaira, néma ajkáról hangosan szól az elnyomott fájdalom, csillag szemcsoportonó bánat kifejezésével csung az öreg arczán, míg karjával védeget fozja át annak derékát.

A kis csoport mellett a földön gertya ég, mely éles világot vet egy szemkötő világ látható cigányára. Az ifjú, apja hűbögéit tartva kezében, játszik. Kifejezettséges, szép arc tisztán tükrözi vissza lelke érzelmait; apja nóttát buzza, ama régi bővös nótakát, melyeket egykor az ő nyirettiyűtté azzal ki a barna hegedűből. A varázshangok által cselemlél a vén cigány arczán, a lágyan hangzó, majd szenvedélyesen panszó hangok visszaragadók lelkeit a multha. Ez megevelvén, rég letűnt és feledett alakok merűnek fel szeméi előtt és míg for az élet, harsog a hegedű, elfeledt bú baj . . . s végüloma merűl . . .

Valóban előadós eszményitése a gyermekei szeretetnek s a zene hatástaná: magasztos megtestesítése. Fiu és leány vérdő szívvel kezdtek fognak egymással, hogy megkönyönyték atyjoknak a halátságját!

A „Pécs" tárczája.

Petőfihez!

— François Coppée. —

Mint a szegény utas, kit zordon tétl idén A nyjas háziasszony szelid tüzeilye vád. Míg ezre elborul, halk búzom venni jók. És lomlonok csokolja a háznak gyermekeit.

Ekép sietnök hozzád, Magyarhon francias Vendégek, kezünkben virágok dís füzére. Hozzad, ói keltő hársok, harad kezevénye fia, Ké tekeltek néli s meghaltál bánat érte.

Lángész hevében égni s meghalni csatátörén! Fenn állni büszke kezében s porlándi sár nélkül! De sem sánjalak érte, irigyelek, óh, testvérem! Ember dicőből, szobb sorban itt lenn nem részesül!

Hol nagy szivedre gazdál vezényszája eszénelék. S meghajlok, hogy ne járj meg többé szóra, soha. Estéd helyén bizonynyal vad róza bókra ég. Óh! szerezem s szabadság fenséges dalnoká!

Vad róza bókra, melyben szép lelked még virál! — S jéggyepár árja bolygván, mit ifjú kere tör: Virágodtól a kedves hőzöl szerelmezze gún. Az esküben több baj lesz, a csókban több gyönyör.

S ha enyhe angyalok ott ül a csodagyán, — Szárnyas, szabadon kit dalok, kik bokród megieled, Reszket, megitásvon rózsádnak illatán, S dalol, dalol bővöten a csillagok felét!

Ábrányi Emil.

Csevegés a kiállításról.

Irta: ORION.

(Elemér ócsémnek, a kiállítás emléként)

— A „Pécs" eredeti tárczája. —

Mi egyébről is beszélnék most a kertl lugások, meg a lombos díla árnyékában, mint az országos kiállításról, annak nagyzerettségéről és pompájáról? — Csakugyan meglegő is a kép, mely itt a látogató előtt feltűnik! Az ember azt sem tudja, mit veigen szemügyre, hová vesse tekintését; az impozans épületek kúcsjátját csodálja, azok belső berendezésében gyönyörködik-e, vagy az uradalmak föl, összehalmozott kincsekét bámulja-e? Ily történetlen kincs, mitűgyre fekszik előtünk, hogy Páris államát még csak azért sem tudók oda itelni a legilletésekbeneben, mert a sok szép és tökéletes között bajos volna meghatározni, melyik a legszebb és legtekőletesebb!

A hány a néző, annyiféle az izlés; annyiféle viz az érdeklődés s ozslik meg az izlet.

A szenvedélyes gazda a gépésnarkba siet és szeméit bámul csodálattal hordja végre a felhalmozott mechanikai műveken, melyeket a kitartó szorgalom teremtetett s az időszéri verseny tökéletesített és tett remekké.

A finom sportsman írtét mosolygól néz szét az erdeztési pavilonban, mert az odavárasolt fatűnkekben, hol a néhezés, talpas medvétől a fűrgő mocsokkág ternézesés. eredetiségében szemelheti a vadon lakóit, csakugyan megevelevendve és benépesítve látja a rengeteg magányát!

Ilyen, vagy hasonló érzelmeket baladnak a nagy- és a házi-iparszarnakon végig a női látogatók. Gyönyörködve tanulmányozkák az egyes vidékek népvieselőit a lesegzettet viaszalakokon, vagy bámulják a művészi hímzeteket a csabos övezsekerevényben. — E munka-remekek hangos szósztóló a női ügye-

ségnek e kitartásnak s lelhetlerszerű mivoltuk és tökéletes kivitelök — a mesebeli tündérek szószeire emlékeztetnek!

Szép és elragadó minden a munka, szorgalom és rend emek kaputárban; de mert a néző elé mindémit más és más képek torlódnak, a figyelmet újabb és újabb tárgyak kötik le, illetve osztják meg: a lélek elfárad; és ha a halmoz-gészölő egy részletre, mint a Záhárán utolsó pihentető órára nem talál, azon vesztibe jut, hogy e durzadó bőségekben a kincseknek vagy tautasúti kinokat szueved, vagy tonpa faútszágba slyűl! — Lelkemek inkább a közönynek értece vonult át, midőn a fellogás szemle után az képzeldésben ringattam magamat, hogy: most már mindent megeztém és láttam — Olyan hangulat vet rajtam egybírnat éret, a mióban ingáz a pédaeszedéként az van, ki a rengeteg nézésébe merül el s a nagy sürűsétől nem látja a fát! E sutyó homályban egy vagy ragadta meg lelkemet, bár a sok tárgy közül egy olyat választottam ki, mely maradóan emléké gyantént vésődnek szívembe s melyet az idők hullámán nem bírnának onnan elmozdítani. E néma vágnak kifejezése bizonyony arcomon ül, mert önkéntesi mondarba butyagott doktor ócsém, a lélekbuvár tekintetével, levoltava gondolataimat; s míg kezét baklan vállamra tetle, mosolyogva szólt: Jer, mert még nem láttál mindent, egy kedves meglepetést — a végre tartalmam éva szamozára.

Felvilanyozva követtem lépteit és a tolongó sokaság között utat nyitva, a műcsarnok elé értünk.

Hőféher márványszobrok itogettek itt felém már a bejártnál s én elragadtatással néztem beenn körül a vonzóbbnál-vonzóbb alakokon, de vezetőm tovább haladt s csak a képteremben állott meg. — Nos — fordult hozzám iménti mosolygál — nézz szűlyely, cenzálál vagyunk; vajjon megalálat-d ast, a mire felkivátszunk keltelni figyeledek!

Weiler Miksa lisztüzlete
 az izr. templommal szemben.

Lisztáruimat tetemesen leszá-
 litottam.

Jó házi kenyérnek tiszta roz-
 lángot tartok készleten.

Hizláló derezliszt jó minőségben
 van raktáron.

Ajánlom még régi buzából őrölt
 jó liszteimet.

1168

Pécselt kapható:
Alt és Böhm uraknál

haj- és szakálnövesztő

A legbiztosabb szer
 az általam: **CSILLAG ANNA** által feltalált

Renes, mely a görgyvári káptalan, legnépszerűbb szakkönyv által
 megismeretes, a hajnövesztés, a szakálnövesztés, a kopasz-
 alu, a haj mosogatására, a hajszálak ellen, a kopaszodás, a kopasz-
 foltság, a hajszál és szakál ritka növése ellen.

Szekerdési gyári forgár:
 Bp. sz. VI. ker. Kálv. u. 26.

CSILLAG ANNA
 és MRS. BUDAPÉST
 VIKTOR KIRALYUTCA
 26. sz. 12. sz.

1192

Arverési hirdetmény.
 1855.

A pécsi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi,
 hogy Baranyamegye gyámpénztára végrehajthatóknak Zsibrik község
 végrehajtást szenvedő elleni 166 frt 45 kr. tőkefelvetés és járulé-
 kat iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. tiszv. területén lévő
 a) Zsibrik a) 18. sz. törvénnyel felvett 1. 37. hsz. a 20. sz. kisház,
 38. hsz. kette 544 frt. b) 11. a 295, 343, 344, 426, 444. hsz.
 a főkővegekre 443 frt. c) a 111. alatti 5206, 582, 674. hsz. alatti
 főkővegekre 445 frt. d) a + 64. hsz. a pajtára 20 frt. e) a
 Zsibrik 63. sz. tjkben felvett 569. hsz. a szántóra 150 frt. b) c)
 és a + 750. hsz. szőlőre 20 frtbn ezenen megállapított ki-
 kiáltsi árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelöl-
 t ingatan az 1855. évi augusztus hó 31. napján d. e. 10 orakor,
 Zsibrik községben, a községi bírói lakban megtartandó nyilvános
 árverésen a megállapított kiáltsi áron alól is eladtni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatan beszáradék 10%-át
 vagyis 54 frt 40 kr, 46 frt 30 kr, 44 frt 50 kr, 2 frt, 15
 frt és 28 frt középszenben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ban
 jelölt árvalamánnyal számított és az, 1881. évi november hó 1-én
 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában
 kijelölt ovalóképes értékpapírral a kiáltsi árhoz kézzel letenni, vagy
 az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a hánatpénznek a bíróság-
 nál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-
 szolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1885. évi
 május hó 22. tartott üléséből

Dr. Ballus,
 kir. törvényszéki jegyző.

1184

SÁRKÁNY bizományi és bútór-csarnok Budapesten, Gizellátér
 3. szám I. em. a Deák Ferencz-utca sarkán.

Ajánlja az országos kiállítás t. látogatóinak a leg-
 előkelőbb hazai asztalos-mesterek által készített óriási
 vázatékban eladásra kiállított finom szalon-, ebéltö-
 hálo- és uri szoba berendezéseket, mindennemű kivitel-
 ben; körülbelül 150 szobára való egyszerű legszár-
 dabb asztalos és karpitos butorok, kelengyékre kívá-
 loan alkalmas, valamint vas-butorok, nyári lakberende-
 zésekre az egyszerű butorkészlet teljes felszerése miatt
 még e készlet tart, az elkészítési áron alul eladtnak.

Dús választék igen elegans, valamint egyszerű kész szalóngarnitúrákban legzölésesebben a legújabb minta szerint
 elkészítve, atlasz-, bársony-, selyem-, brocat-, pluche-, crepp és juttaszövetekből rendkívül olcsó árak mellett.

Bemenet a Gizellátéri oldalról a 3. sz. kapunál I. emelet.

Megrendelések a legnagyobb lelkiismeretességgel eszközöltetnek. Mintarajzok és árjegyzékek bérmentve küldetnek.

1181

Iskolai jelentés!

A t. cz. szülőknek ezenen szives tudomására hozom, hogy a
 17 éven át fennálló
nyilvános joggal felruházott
leánynevelő- s tanintézetemben
 (Hunyady-utca 6. sz.)

a beiratások az 1885/86. tanévre j. é. augusztus
 30, 31-én és szeptember első napjaiban eszközöl-
 tetnek; a rendes előadások pedig szeptember 2-án
 kezdődnek.

Midőn az eddig irányomban tanúsított birtalmukért forró
 köszönetet nyilvánítanám, ajánlom magamat a t. cz. szülőknek
 nygbeeső hajlamára.

Pécselt. 1886. augusztus 15

Tisztelettel
Werner Magdolna,
 leány-tanintézet-i tulajdonos.

1152

HOFFMANN KÁROLY
 asztalos-műhelye és bútór-raktára
 PÉCSÉTT, Ó-Posta-utca 12-ik szám.

Mindenféle (saját gyártmányu)
 politurózott, fenyezett és konyha-butorok, szőnyeges és vas-butorok,
 tükrök s ablak függöny-tartók
 raktáráról.

Thonet-féle hajlított faju nád
 vagy fa-ülőkeju **székek** eladása

Teljes stilszerű butorzatok, mindenféle asztalos munkák
 és javítások elláthattnak.

Butor-csomagolás és szállítás minden irányban.
 Árjegyzékek ingyen kaphatók.

960

!!!Agyag-ipar munkások kerestetnek!!!

A Bukarest mellett levő Bradi-ban ujonnan
 berendezett
román agyag áru-gyárban
 fazekas-áru, agyag-kályha, valamint majolika-
 festészeti szakokban

külön-külön munkavezető
 és
 néhány ügyes munkás kerestetik.

Írásbeli ajánlatok e lap kiadóhivatalához
 1185 intendődnk.

Arverési hirdetmény.

Alulírott Dunaszekeső község előjárósága részéről
 ezenen közhírré tétetik, hogy a község tulajdonát képező
Dunai-rév
1886. évi január 1-től
 kezdve (három) 3 illetőleg (hat) 6 egymásután követ-
 kező évekre
folyó évi szeptember 12-én
 délelőtt 9 orakor Dunaszekeső község házánál nyilvános
 árverésen

haszonbérbe
 adatni fog.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt a köz-
 ségi jegyzői irodában betekinthezők.
 Kelt Duna-Szekesőn 1885. aug. 11.

Freytag Lajos, Hermán József,
 jegyző. 1183 bíró.

P A C H E R E.

Pécselt, Széchényi-tér 17-ik számú bazár alatt.

Ajánlja nagy készletét

ür- és fegyvertöltényekből, vadásztáskák és kamasznikból,
 forgó-pisztolyok és hozzá való táskák és töltények,
 valamint flober-töltények,
 utazó bőröndök és táskákból és minden nemű
 utazó-kellékekből,

Pinczetok minden itt fel nem sorolt
 cikkekből nagy választékban.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Kiváló tisztelettel
PACHER E.

910

Értesítem a n. é. közönséget, hogy
FÜSZERKEDÉSEKEDÉSEMBEN
 mindenféle
legfinomabb fajta
gyümölcs
 naponta
frissen kapható.
 Évállalók

szőlő-szállítást
 minden irányban,
 a legolcsóbb árak mellett.

SCHNEIDER JÁNOS,
 Kálmány- és Ó-Posta-utca sarkán

1180

Az előfizetés ára:

1 egész évre . . . . . 5 ft — kr.
1 fél évre . . . . . 2 ft 50 kr.
1 negyed évre . . . . . 1 ft 25 kr.

Körjegyzőknek, községeknek és neptanítóknak:
egész évre 4 forint, fél évre 2 forint.

Egyes szám ára 10 kr.
Előfizetheti és egyes lapaddányokat venni lehet a kiadóhivatalban, Traub C. és társa, Valentin Karoly, Böhm M., Luzsövecz L., Weidinger N. üzletében és a fűtőhanyósüzletében.

Hirdetések:
mindenkor árfegyűzék szerint.
Bélyeg-díj minden hirdetéskor 30 kr.
Nyűltérben egy sor 10 kr.

PÉCS

Politikai vegyes tartalmu hetilap.

Hirdetéseket elfogad:

Külföldön:
Barek J. és társa Erfurthban, Haasenstein és Vogler, Steiner A. Hamburgban, Daube G. L., Knoll Ignác, Frankfurtban, Opellik A., Schalek Henrik, Mosse Rudolf, Bécsben.
Magyarországon:
Neuberger és Braun, Goldberger A. V., Lang Lipót, Schwarz Gyula, Somogyi F. „Első magyar nemzetközi irodalmi”-ja Budapestben.
Kiadóhivatalunk és Janovszky H. királyutczában levő hirdetések felvétel irodája Pécsben.

Kéziratok

a szerkesztőséghez, Nepomuk utca 29-ik sz. külföldiek.

Jegyeljen minden szombaton.

Szerkesztőség: Nepomuk-utca 29. sz.

Kiadóhivatal: Nepomuk-utca 10. sz. a posta mellett.

Kéziratok nem adtnak vissza.

Magyarorszag orsz. kiállítás ellenzéki fényben.

Tudta azt mindenki, hogy az országos kiállítás meglepő sikere, mely nem egyéb, mint az előfolyhatatlan bizonyítéka a nemzet vagyonai erősbülésének és rendkívüli fejlődésének, zavarba hozza az ellenzéki politikusokat. Zavarba is hozta őket egy nagy mérvben, hogy a kiállítás megnyitásától kezdve három hónapig nem volt Magyarországon ellenzék. Még azok is, kik a hosszu beszédek árjával hiszik „az országot a végpusztulástól megmenteni” és kiknek hosszu beszédeire az egyik vagy másik nemzeti nedű beszívásától boldondulásiág fellelkészült, — „oh nép” óriakon keresztül szokott keserű „éjlen”-eket kiáltani, hallgattak. Még azok is, kik soha sem szoktak hallgatni, kik honatyaí óvó és into szavukat, ha már más ügyben nem lehet, legalább a is bécsi camariála fondorkodásaira való figyelemzetés céljából emelik, elhuzodtak, hol Parádá, hol Károly és Mária fürdő-tíkos, hogy ott a Tisza Kálmán sikerei miatti titkos bosszúságukból — az epéskedést hálá-san gyógyító viz minél nagyobb mennyiségű eltojgázása által — szabad folyást engedjenek.

Ezen nagy esend vihart jelzett, mely — mihelyt Tisza Ostendébe távozott — egyszerre kitört, ott a keleti Kárpátok alján, a székyeli föld azon regényes völgyeinek egyikében, melyben mindent el lehet mondani, a mi egy confuzus ellenzéki főben kavargó; mindazt el lehet mondani a könnyen hívó Székelyföldön, a nélkül, hogy a százasdos fenýökkel borított hegylejtők opponálnának.

Megtörténni azonban azon hitetlen esuda, hogy egy észrevétlen domboldalon kalandozó Echo meghallván az ellenzék, különösen a függetlenségi ellenzék nemzetgazdászának: Hely Ignác képviselőnek a kiállítás kritikája alkalmából hirdertet országára szóló tanait, azok szörnyűségétől esuklást kap ez ennek folytán addig ismétli a fő tételt, míg az „Egyetértés”-nek a világ minden zúgában levő „eredeti” tudóstíjára hirt vesz róla és megtáviratozza egyezsen a Pallas könyv- és papírnyomdába, hol Kerkapoly „főcensör” jóváhagyásával a legnagyobb cíceró betűkből a következő nemzetgazdászati tan lesz megalkotva:
„A kiállítás ipara és földművelési cikkei azt bizonyítják, hogy az országban van ugyan fejlődő ipara és földművelés, de a közös vámterület miatt sem az ipar, sem a földművelés nem tud eladni semmit.”

Van öröm az ellenzékben: derék gyerek Hely Náci; az csak kitalálta, hogyan kell még a kiállítást is Tisza fejéhez vágni.

Most majd megindul a sapó zsvái.
Az „Egyetértés” és „Posti Napló” Hely tételt nemzetgazdászati dogmává emelik és annak hirdése körül szent tüzet elkapvata csakhamar kitűnik, hogy valaminnt Köteles Mihály ártatlan elítéltesének, épen úgy annak is, hogy az üzletpangás mostani viszonyai között sem az iparos, sem a földművelő jó áron eladni nem tudnak — Tisza Kálmán az oka.

Igy lesz azután Hely Ignác székelyföldi beszédeiből országos beszéd, így tülik meg egy héten keresztül az ellenzéki nagy lapok hasábjait és így mártják a könnyen hívó székyeli népek szívébe a hazája sorsa iránti fájdalom mérgét olyan tanokkal, melyek ha nem volnának annyira tendenciozus pártelőbél világnak észreve — csak nevéstéget keltenének.

Természetes, ha az ellenzék székelyföldi nemzetgazdászta azt mondta volna, hogy az országos kiállításon feltüntetett rendkívüli fejlettségű ipar épen a közös vámterület fennállása óta fejlődött ilyenm, mert azért semmink sem volt; ha azt mondta volna, hogy az az ület-pangás, melynél fogva az iparos és a földművelő nem tudja cikkeikt jó áron eladni, csak körülbelül két év óta tart, ez előtt pedig épen a közös vámterület tartamán belül a földművelő buzáját 12 frton is eladta; akkor egyik vagy másik okoskodó székyely azt mondta volna: hogy hiszen ezt mondta nekünk Jó kái, Hegedűs és Beksisics.

Igen ám, ha ezt mondta volna a székelyföldi ellenzék nemzetgazdász, akkor ez alapos igazság lett volna, már pedig ilyen igazságos uton ellenzéki politikát Magyarországon vagy Székelyföldön csinálni nem lehet.

A pécsi fürdők.

II.

A sors különös játéka, hogy valahány fürdők van, mindannyihoz csak az országút átlábalása mellett juthatunk. Talán azért van így, hogy emlékeztessen bennünket porból való származásunkra, ha nagyon megtalál-nánk fejtékézn.

A város délkeleti oldalán a budai városi temetőn túl a mohács pécsi vasút szomszédságában terül el a „Balokányi tó” vagyis inkább ló-uszatói pocsolya. E mellett

látható egy alacsony rozszant faalkotmány, mely erős tendenciát áruel arra, hogy a föld alá bujjék; lehet, hogy csupa szerény-ségből; vagy tán szégyenli magát, mert a vasuton jövők nagyon megbámulják.
Ez a fa-alkotmány a városi uszoda, mely ezéltől harmincz és néhány évvel egy délelem vállalkozó által állítatott főt tisztán faból, egyszerű földmendezéssel.

Azóta a világ nagyot haladott, az uszoda pedig, a földi mulandóság törvényeit követeve, évről-évre hanyatlott annyira, hogy azon néhány retenthetetlen férfi kimondása szerint, kik az ott lappangó veszedelmek dacára naponként fürkeresik, Nivive város sorsától csak a víz menti meg s ha a vizet telén leereszik, a legnagyobb valószínűség szerint öszeresked és a lebontás munkáját nagyban meg fogja könnyíteni.

Nem akarjuk fárasszani a szives olvasó türelmét az uszoda belső berendezése, valamint környezeteinek részletes leírásával! Hiszen mindenki ismer azon desolatus állapotokat, melyek az uszodában és körülötte honolnak.

A város közgyűlése e tarthatatlan állapot nyomása alatt már a mult év végén kimondta, hogy az uszoda megépítendő és a tanácsot utastította, hogy e határozat végrehajtására nézve tegye meg a kellő intézkedéseket.

Az uszoda terve tudomásunk szerint már régen elkészült, csak annak keresztül-vitele van hátra.
Biztos forráshól értesültünk arról, hogy a polgármester O nagysága erősen el van határozva, hogy a város közgyűlésének be-kegyezésével még ez őszszel meg fogja az uszoda építést indítani, hogy a jövő fürdő-évadra az már megnyitható és a közönség használatára bocsátható legyen.

Sikerült bepillantnunk a tervekbe és azok nyomán eláruljuk, mi van készülőben!?

Elsőször elmöndjük, hogy mi nem lesz, mert hiszen semmiből lett minden, tehát itt is az alkotást (a tabula rasa) pusztítás míve fogja megelőzni. A ló uszátatás megszűnik a balokányi tóban; (hogy a lovas gazdák meg ne ijedjenek, megszujuk, hogy a vasut alatt fognak erre alkalmas helyet kapni), még leszen a gyermekök „uszóruha nélküli” szabad fürdőzésének és a mosó asszonyok paeskolásának, egyzóval a falusi idillnek.

Hová jutunk! kiált fel a régi jó idők embere; vesznük, pusztulunk! minden nap lép a haladás romboló szelleme egy-egy ékes lombot Pécsint ősi fájáról (még utóbb

jó kövezetet is talál kapni!) kiforgatják a nyughatatlan emberek régi diósságéből, hogyha ma-holnap alig ismerünk rá!

Hagyjuk a siránkozást busulni és tér-jünk át most arra, mi lesz a „Balokányi tó” környékén!

Ha a budai városi temető keleti végén kilépünk, mindenekelőtt egy csinos erős és magas lécz-kerítés vonja magára figyelem-ünket, mely az egész balokányi telket a mohács-pécsi vasút toldásától az országútig és emellett végig húzóvoda a Zsolnay-gyárig, innen ismét a vasuti töltésig befoglalja. A kerítésen belül már látjuk az előrelódó bíbes gondolkodás nyomait a végig ültetett sünyvényben, mely majdan az elpusztulandó kerítést fogja pótolni, esetleg azt a védelem mívében támogatni. Belül szokatlan izléssel svájci styben épített csarnok fogad bennünket, honnan a tiszta vizi tó színeig kark-fakkal ellátott lépcsőzet vezet le, ha az ott himbálódzó tarka-barka vízmentes csolnakok az evezés sportjának ördögét találják felkelteni bennünk. Némelyek már látják a tavon uszáló búsizke lattyyukat, kaeszkát s egyéb vízi mularakat is; előlünk azonban az iryzi lombok még elődök.

Alig állhatunk ellen a vágynak, mely a csarnok körül elhelyezett kerék asztalkák felé vonz, de legyőzzük magunkat s tovább haladunk a tó körül lombos fák és cserjék árnyékában kigyózó porondon, itt-ott a tisztásan elterülő pázsit úde zöld színűn legeltetve szemünket, végre az új uszodához érkezünk.

A bejárat csarnokszerű fa-épületen át vezet, melynek egyik oldalát tágas ruhatár, a másikat a pénztári helyiség képezi, föltötte magas írbocson a város lobogója díszeskedik.

Meglepő nagyságu cement-mendezze foglalja el a régi sártézek helyét, tégás cresszel ellátott cabink, zuhany-kiszárazók, kényelmes padok tűnnek szemünkbe. Mindenütt csín és tisztaság a régi korhadt alkotmány helyén, a medenczében kristály tiszta víz, melynek tükrén a béka-nyálnak még hírét sem láthatni.

Egyzóval megtalálunk itt mindent, mi egy a mai igényeknek megfelelő uszodában szükséges.

Az uszodán túl izléssel csoportosított fák, dísz és erdei cserjék borítják a mostani szemét lerakódó helyét tekerényes utakkal át meg át szelve, a tér központján van egy kis pavillon a sétáló és vízirók számára. Az országúton sem a mély keréknyágásoknak,

A „Pécs” tárczája.

Oh szép idők, mikor kettőn
Sétálgattunk egy estenden.
Kéz a kézbe egybetéve,
A szem forró vgyától égve
És az ajkák némán, esendben.
Azt gondoltuk mind a kettőn:
— Egy ézés volt a szívünkben —
Milyen szép is lesz, ha majdan
Holmizogunk, holdizogunk . . . .
— Hín álom minden, minden!
Gy váltunk el bűsű nélkül.
Nem hányom fel nekod vétkét,
Te elmentél fénybe, zajba,
Én meg ki a zivarba,
Vezekiből, felécsüdi.
És csak egyszer jöttünk össze,
Szomorúan, tászetörve.
Te a kiscsapatgo kéjűd,
Én meg szivem gyötrelmétől,
Elforultunk, el, örökre!
Oh szép idők, mikor kettőn . . .
Ez az emlék öl meg engem!
Gyűlölet és egyre himogom!
Még — s mint a mézet szivem;
Amíg el nem röpben lelkem.

A wörthi tavon.

— WIRTER KÁROLY-161 —
Az Alpokban oly gazdag karinthiai hercegségnek ez a Balaton, gyöngye és aranyforrása.
Ugy hasonlít kedves Balatonunkhoz a wörthi tó, hogy látása ennek, nagyon emlékeztet arra. Széles tükrében itt is visszatükrözódik a derűt ég, ha pedig sötét felhők kovályognak a láthatáron, haragos szód szint föl magára a tó vize is. A szem egy tekintetre ott sem lát többet, mint itt, szelid hajásu hegyek öleik át a tövükéket.
A Balatonnak több jutott abból, mint méltóságának, a wörthi tónak több abból, mit kedves-szűk nevezünk. Nagyságának és kismérsékletű tövükének egyaránt meg van a maga varázsa, szépsége.
Karintia gyöngyének azért nevezem a wörthi tavat, mert e kis hercegségnek ez a legszebb éke. Arany forrásának pedig azért mondtam, mert messze-földről a népes Bésből is sok embert vonz ide ez idylli tavacska, mikor forró nyárban ekközleg a fürdes ideje. A tó vendégei pedig pénz-aranyat hoznak.
Mi is egy meleg nyári nap délutáni órájában száltnuk ki, a kis, de csinos Klagenfurt vasúti állomásánál, hogy utunkat, melyet Marburgból eddig szárazon tettünk meg, robogó vonat kikészítő kocsi-jában, melyben az „afrikai hőség” is világos utazott, kellemesebb vízi utat csináljunk fel.
A Balatonnak több jutott abból, mint méltóságának, a wörthi tónak több abból, mit kedves-szűk nevezünk. Nagyságának és kismérsékletű tövükének egyaránt meg van a maga varázsa, szépsége.
Karintia gyöngyének azért nevezem a wörthi tavat, mert e kis hercegségnek ez a legszebb éke. Arany forrásának pedig azért mondtam, mert messze-földről a népes Bésből is sok embert vonz ide ez idylli tavacska, mikor forró nyárban ekközleg a fürdes ideje. A tó vendégei pedig pénz-aranyat hoznak.
Mi is egy meleg nyári nap délutáni órájában száltnuk ki, a kis, de csinos Klagenfurt vasúti állomásánál, hogy utunkat, melyet Marburgból eddig szárazon tettünk meg, robogó vonat kikészítő kocsi-jában, melyben az „afrikai hőség” is világos utazott, kellemesebb vízi utat csináljunk fel.
A Balatonnak több jutott abból, mint méltóságának, a wörthi tónak több abból, mit kedves-szűk nevezünk. Nagyságának és kismérsékletű tövükének egyaránt meg van a maga varázsa, szépsége.
Karintia gyöngyének azért nevezem a wörthi tavat, mert e kis hercegségnek ez a legszebb éke. Arany forrásának pedig azért mondtam, mert messze-földről a népes Bésből is sok embert vonz ide ez idylli tavacska, mikor forró nyárban ekközleg a fürdes ideje. A tó vendégei pedig pénz-aranyat hoznak.
Mi is egy meleg nyári nap délutáni órájában száltnuk ki, a kis, de csinos Klagenfurt vasúti állomásánál, hogy utunkat, melyet Marburgból eddig szárazon tettünk meg, robogó vonat kikészítő kocsi-jában, melyben az „afrikai hőség” is világos utazott, kellemesebb vízi utat csináljunk fel.

nánk Svájcban, mely tórol mondia az utazott Szemere, hogy úgy fekszik a földön, mint egy tiszta tükör, mely zöld ággal van körülölvona, és belőle az ég kéken sugárzik föl.”
Akár az ég veszi színét a tó tükrétől, akár a tó vize ölti magára az ég kék színét, szép összhang ez a természetben, hol minden egyenes kiegyesítésére mőkődik.
Itt L-retto várkastélya veti árnyát a esendes vízbe, amott csinos villák fehér fala látszik ki sűrű erdők zöldjéből, majd regényes fekvű faluakák buzdolnak a magasabb hegyről, hogy a tó szűkén elterjűenek, majd romemlékek költik fel romantikai érzelmünket, míg a távolab láthatár kereteit szolgálnak a karvankai alpések 6—8000 láb magasán ágaskodó óriási, melyek kiváncsisággal nézik a tó vidék szépségét.
Havas fejjekkel mikor erre fordulnak, egy veszik ki magukat itt, mint mikor a bibliai óregek bámulták a fűrés Zsuzsannát.
Mi a hosszuk és tölts partjára törekedünk, hogy az egész tövükét átalánosságban megismerve, Veldeneh, az utolsó állomásnál nyugolom, meg-nyugodjunk.
A tó szűkén váltóvagy s még több öblöskék játszik egymással váltakozó játékok, hogy minden pontnál más-más kilátással lehessen meg a tövüdek.
Ugy tűnik fel a hajóról, mintha az egész part-vidék mozogna, a mi gözösök pedig megállt volna ilyenkor mindig eszembe jut Vajdánk gyönyörű költeménye:
„Lingatózom e csalképez,
A keringő töl felett,
Hogy stinnek szembe velem,
S tánek el fak, ligetek.
Igy foly egybe mult, jövendő,
És a lelkem terebély;

Idő, idő, örök idő —
Nem-e a te képed ez!
Hátta nem is az idő ml,
Ez csak egy tetsük nekünk,
Orka a lét innen és túl,
Elmuló csak illatunk.
Hátta csak látásunk téved?
Az idő áll, mint a nap,
S csak a hátán bolyg az élet,
Föld színen a bogarak?
Hátta az a mulandóság,
Mit mi annak képzölünk?
A valódi állandóság?
S csak a lét játszik velünk?
Hátta egy van, hátha egy van . . .
Az idő is mint a pa-á,
Váltakoz, de mozdulatlan . . .
Mi megynik csak, ó mivad? . . .
Mikor öt órai ut után gözösök a veldeni parton kikötött, Ave Miréria, esendült meg a kis harang, melyhez zeneeszeri vizsgálhatott adott a esendes vizirók. A nap a messze bérésorost mögött aludni szálit pulha ágába, melyet az Ozeán ad neki. Utolsó elhaló sugari völa szünre festik meg a tó vizét s lassan-lassan beköszönötöl a száruklet, mely nyugalona ringatta az egész vidéket. Az az alató esend, nagy nyugalom, mely este a tövüdek felkeresi, keblünk is el-elfogja, álomszerű merengést küd szemünkre és a mikor felébredünk, azt mondjuk: csak jött itt minden a Uparton. Ki tövüdeknek sok jó estét töltött s hallgatta a kolomp mint farad el, mint hallgat el, ért majd engem.
Ellepkj ilyenkor a partot, kiket nagyvárosok föjtö levegője fűzött ide, hol tisztább a lég s balzamosabb a virágok illata.

